

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGMIS VAN PALMZONDAG

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
13 april 2014, 10u15**

Mt. 21, 1-11

Jes. 50, 4-7/ Fil. 2, 6-11/Mt. 26,14 – 27,66

Broeders en zusters,

Hoe begin je aan een lastige opdracht? Het antwoord klinkt eenvoudig, maar kan heel moeilijk zijn: door ernaar toe te stappen. Wie naar het ziekenhuis moet om de uitslag van een biopsie te horen, moet zichzelf overtuigen om thuis te vertrekken. Zo is het ook voor wie een examen moet afleggen bij een geduchte leerkracht. Of voor wie zaken moet doen met mensen die niet erg te vertrouwen zijn. Of voor wie vrede wil sluiten met iemand die voordien zijn tegenstrever was. De eerste overwinning bestaat erin dat je deze confrontatie niet ontwijkt, maar er zelf naar toe stapt.

Zo gaat het vandaag met Jezus. Hij weet dat het komende paasfeest voor Hem geen vreugdefeest zal worden. Hij kent zijn tegenstrevers en maakt zich geen illusies. Hij weet dat zij zinnen op zijn uitschakeling. Meerdere keren heeft Hij aan zijn leerlingen gezegd waarop het zal uitlopen: op een dramatische confrontatie en op het geven van getuigenis. Hoewel Jezus dat zou kunnen, wil Hij niet meer achteruit. Hij kiest ervoor om zelf de tocht naar Jeruzalem aan te vatten. Hij stuurt zijn leerlingen voor zich uit en laat hen alvast een lastdier voor Hem kiezen. Op een ezel trekt Hij Jeruzalem binnen. Eenmaal in Jeruzalem nemen anderen zijn route in handen, zoals we hoorden in het passieverhaal. De Joodse en Romeinse gezagvoerders sturen Hem naar elkaar door, tot ze Hem naar Golgotha laten brengen. De beslissende stap naar deze laatste confrontatie zet Jezus echter zelf. Het is zijn vrije en bewuste keuze om Gods werk in Jeruzalem tot voltooiing te gaan brengen.

De ernst van Jezus' keuze is echter niet aan Jeruzalem besteed. Het vele volk dat voor het paasfeest naar Jeruzalem is gekomen, wil vooral spektakel zien en emotie voelen. Ze willen de vedetten van hun tijd zien passeren, zoals toeschouwers komen kijken naar grote namen uit de sport, de politiek of de showbusiness. Ze moeten nadien kunnen vertellen wie ze allemaal gezien hebben, hoe ze gekleed waren en hoe ze zich verplaatsten. Ze applaudisseren voor Jezus, niet omdat ze Hem trouw zullen blijven, maar omdat zijn aanwezigheid voor spanning in de stad zal zorgen. Ze juichen Hem wel toe, maar stappen niet mee in de keuze die Hij gemaakt heeft. Jezus zal hen achter zich moeten laten om zijn zending trouw te blijven.

Broeders en zusters, vandaag stappen wij met Jezus de Goede Week in. Wat kan dat meestappen met Jezus voor ons betekenen? In het Evangelie van vandaag vind ik minstens drie aanknopingspunten. Eén: wie wil meegaan met Jezus, mag een moeilijke keuze niet uit de weg gaan. Misschien sluimert in u een verlangen naar echtheid, bekering of vernieuwing. Laat dat verlangen niet verloren gaan uit schrik voor de confrontatie of voor het oordeel van anderen. Er zijn nu eenmaal stappen die niemand in jouw plaats kan zetten. Twee: wie wil meegaan met Jezus, kan beter overstappen van een paard op een ezel. Met eenvoud en bescheidenheid kom je in het Evangelie verder dan met trots en sier. Drie: wie wil meegaan met Jezus, moet het volk achter zich kunnen laten. De wil van God loopt immers niet langs de weg van de populariteit en de volksgunst, toch niet in beslissende momenten. Wie met Jezus vooruit wil komen, moet een portie eenzaamheid en weerstand aandurven. Daar zullen we op Goede Vrijdag en op Pasen meer over horen.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen